

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban, 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

SPORTUL

4
pagini
30
bani

Anul XXV — Nr. 767 (6201)

ZIAR AL

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Vineri 26 decembrie 1969

PÎRTIA DE BOB DE LA CORTINA D'AMPEZZO — ÎN STARE EXCELENȚĂ

● Sosirea boberilor români ● Simbătă primele antrenamente

CORTINA D'AMPEZZO, 25 (prin telefon). Am ajuns în această frumoasă stațiune miercuri seară, după ce am parcurs distanțele București—Roma și Roma—Veneția cu avionul și mai departe cu trenul până la Calazzo și cu autocarul până la Cortina. Vremea este splendidă: soare și ger. În schimb, cam puțină zăpadă, fapt care a creat greutăți organizatorilor în amenajarea pistei pe care se vor desfășura campionatele europene de bob. Totuși, strădaniile nu au fost zadarnice. Parcurgând pista pe jos, mi-am dat seama că este excelent pregătită și că va asigura condiții optime de disputare a întrecerilor. Încă nu am putut aprecia capacitatea de iluminare. Lucrările sînt întrerupte și vor fi reluate vineri.

Primele antrenamente oficiale, dinaintea europenilor, vor avea loc sîmbătă seara. Ele vor fi precedate de festivitatea de deschidere a campionatelor, cu prilejul căreia vor defila toate echipajele participante. Festivitatea se va desfășura într-o piscină construită de curînd. Dintre boberii cu care ne vom întrece, am aflat că unii (italienii) se află la Cervinia, unde s-au antrenat pe pîrtia pe care s-au disputat ultimele întreceri europene, iar alții (vest-germanii, austriecii) la Saint Moritz, unde pîrtia a fost dată în folosință, pentru antrenamente, încă de la 16 decembrie. În sfîrșit, doresc să mai spun că Eugenio Monti, directorul tehnic al lotului național italian, ca și alte oficialități aflate în localitatea solicită ca la actuala ediție a campionatului european să conține în clasamentul oficial cîte trei echipaje ale fiecărei națiuni participante și nu numai cîte două, ca pînă acum. Hotărîrea definitivă, în această problemă, va fi luată după sosirea președintelui juriului, prof. Petre Focșeanu.

Ion PANTURU
maestrul emerit al sportului

IN VEDEREA CAMPIONATULUI MONDIAL

ECHIPA DE HOCHET ÎȘI CONTINUĂ CU INTENSITATE PROGRAMUL

● Lotul va face Revelionul în Capitală ● Dumitraș și Făgăraș — restabiliți ● Între 3 și 22 ianuarie pregătiri la Gotwaldov ● „Cupa București” la Galați ● În perspectivă — un meci ROMANIA — CECOSLOVACIA

Aminarea meciurilor cu Polonia a produs un gol în pregătirea hocheiștilor noștri pentru participarea la turneul grupei B al campionatului mondial.

Spre a-l umple, antrenorii Novacek și Tiron au coborît echipa din Poiana Brașov (unde zăpada abundentă era o piedică), continuînd antrenamentele la patinoarul artificial Floreasca.

Portarul Dumitraș, care contractase o gripă, este vindecat și și-a reluat programul normal. Biro și Pană vor scoate gipsul în ianuarie (primul are o fisură la cot, cel de al doilea o fractură a polcelului), pînă atunci urmînd doar ședințe de pregătire fizică și patinaj.

Temerile existente în ju-

rul lui Făgăraș (suspect de hepatită) nu s-au adevărit, din fericire și fundașul nostru va lucra mai intens în zilele următoare.

Conducerea tehnică este multumită de stadiul atins de echipă, dar abia acum începe munca grea de aranjare a bagajului fizic, tehnic și tactic acumulat. Această acțiune minuțioasă nu îngăduie nici o zi de pauză, așa că, spre a avea certitudinea gheții practicabile (încercînd pe un patinoar descoperit), echipa va pleca între 5—22 ianuarie la Gotwaldov în Cehoslovacia, unde va continua antrenamentele și VA SUSTINE CITEVA JOCURI DE VERIFICARE ÎN COMPANIA UNOR FORMAȚII LOCALE.

V. Ch.

DINCELO DE NOI ÎNȘINE

Evenimente politice, de ample dimensiuni, desfășurate acum în precămintă sfîrșitului de an, au avut capacitatea să exprime aspirația și vocația societății noastre pentru autodepășire. Conturul realizărilor de pînă acum e ferm și cu pregnanță imprimat în conștințe, ca și în conștiințe. Necesitatea de a trece mereu dincolo de noi înșine a devenit o lege a fiziologiei societății românești actuale. A trăi și a munci nu numai pentru a repeta un ciclu de existență oarecare, ci pentru a pătrunde tot mai adînc pe magistrala ce duce spre optimitate, spre orizontul marilor satisfacții, este, la scara unei națiuni, condiția zidirii unei civilizații îndreptată cu fața spre viitor, pe măsura drepturilor și virtuților sale.

Lucrările recente plene a Comitetului Central, ale sesiunii Marii Adunări Naționale, precum și cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu publicată în ziua de 14 decembrie, sînt mărturie esențială ale viziunii val de conștiință civică, de energie și de inteligență, menite să ducă mai departe un popor hotărît să urmărească realizarea valențelor superioare ale destinului său, deschis și sensibil, în același timp, la toate problemele comunității mondiale.

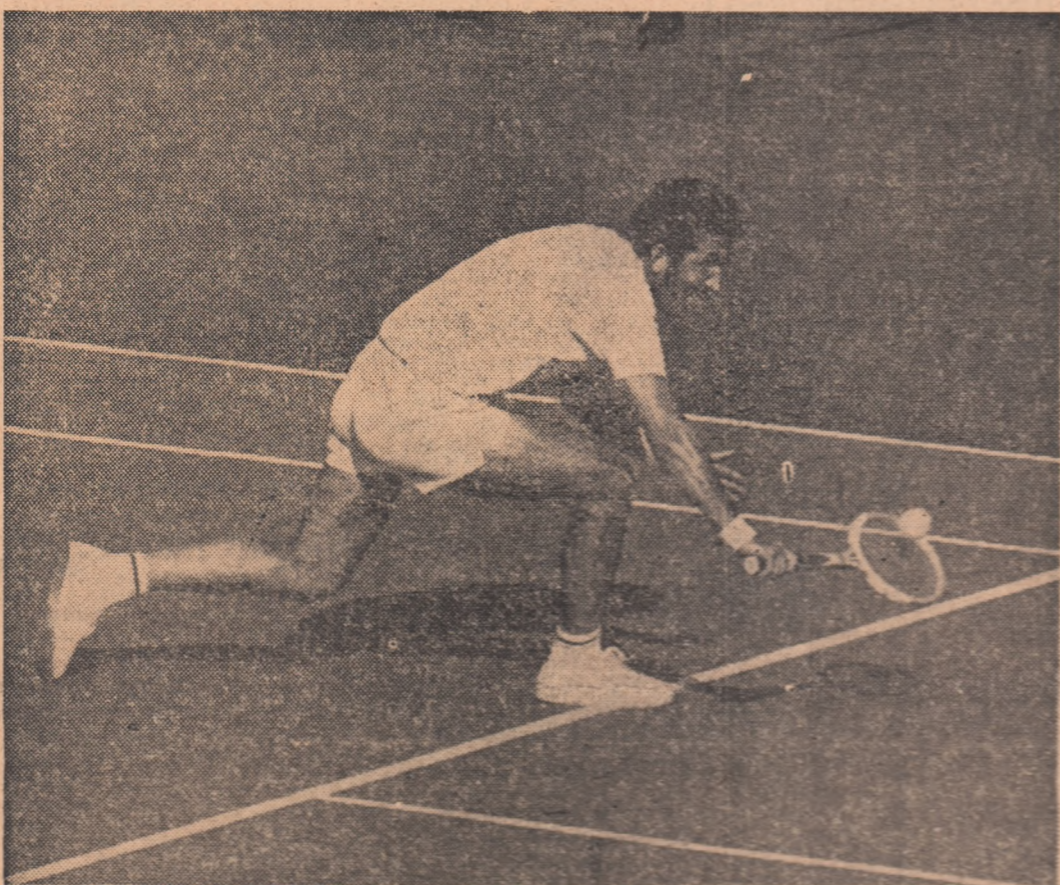
Substanțialitatea democrației noastre permite fiecăruia om din această țară să cunoască întreaga scară a problemelor majore ale prezentului și viitorului, împlinirea și situațiile deficitare, sensurile evoluției economice, științei, culturii, administrației, telurilor imediate, urgențele și orizontul. Structura compactă a societății noastre, coeziunea dintre toate planurile ei și dintre activitatea tuturor membrilor săi, lipsa antagonismelor și sentimentul unei comunități reale fac pe fiecare dintre noi să resimțim realizările sau obligațiile personale neonorate. România Socialistă este un organism bine articulată, fiecare cetățean avînd drepturi și rosturi care comunică direct cu întregul. Orice inadvertență comisă de un ins, ori de un colectiv, orice altitudine expeditivă, minate de o responsabilitate precară, orice eroare, nesincronizare, infirizieră, orice incompetență, act birocratic sau dezertare din prima linie a conștiinței, determină încetinirea vitezei progresului, se transmite întregului și apoi fiecărui membru al obștei. Acesta este unul din sensurile cele mai profunde, desprins din ultima cuvîntare a secretarului general al partidului. Oriunde și de către oricine se comite o faptă bravă, efectul ei știut sau neștiut devine benefic pentru noi toți. Oriunde scade responsabilitatea sau are loc o deviere de la epicentrul datoriei, colectivitatea va fi, în ultima instanță, afectată. Este transparența în idee a unei ferile realități economice și sociale, care presupune și trebuie să conducă la o lucidă conexiune a conștiințelor.

Coloana realizărilor de pînă acum e piedestalul forte pe care stăm și trecem peste granițele anilor. Procesul dezvoltării noastre endogene va continua și în 1970 conform strategiei hotărîte și aprobate de parlamentul țării. Fără îndoială, afirma tovarășul Nicolae Ceaușescu, sarcinile cuprinse în planul pe anul viitor cer eforturi deosebite — dar avem toate condițiile pentru a le îndeplini. Prevederile planului pe 1970 sînt dimensionate în raport cu posibilitățile reale ale economiei noastre, răspunzînd, în același timp, cerințelor dezvoltării sale în ritm susținut.

Ritmul susținut exprima tensiunea interioră a acestui popor care se îndreaptă spre toate avansurile civilizației. Toate domeniile de activitate trebuie să devină intens dominate de această vre de autodepășire, cel mai solicitat resort al conștiinței civice în această epocă de expansiune multilaterală a societății socialiste. O întelegere mereu mai subtilă a datelor comunității noastre a devenit o condiție a integrării individuale profunde într-un mecanism social care oferă fiecăruia drepturi și responsabilități. E vremea să ne aplecăm îndelung frunțile asupra acestei teme de meditație. Ea semnifică actualitatea politică internă cea mai fierbinte.

Accederea spre realizări care să depășească granițele celor trecute sau prezente e de asemenea un imperativ resimțit și în zona activității de educație fizică și sport.

Romulus BALABAN

Acest neobosit luptator în fața fileului — Ion Țiriac.

(Continuare în pag. a 2-a)

MINE APARE

abramarului

SPORTUL

Reportaj de sezon

ÎNCEPUT DE VACANȚĂ LA PĂLTINIȘ...

...în tabăra Ministerului Învățămîntului

Într-un comod autocar al O.N.T. am pornit de la Timișoara spre Sibiu, traversînd apoi Dumbrava, Rășinari, Valea Siazii pînă la Curmătura. Cînd am făcut transbordarea pe microbuzele stațiunii Păltiniș, un localnic amabil transformat în ghid de circumstanță, ne-a prezentat fiecare sector mai interesant prin care am trecut, de la Săua Călușului pînă în Valea Valarilor. Ajunși la Sărau, „nea Lae” șoferul microbuzului, care prin sobrietatea sa își inspiră o deosebită siguranță în conducere, a pus frîna de mină, spunînd cu voce domoală: „Aici căruțașii pun întotdeauna frînă, fiindcă este porțiunea cea mai periculoasă”. Pe ghețușul serpentinelor, acoperit cu fulgi proaspeți de zăpadă, microbuzul trainta alene, iar ghidul nostru preciza din cînd în cînd: „Am trecut de poiana Tracilor, poiana Joagărului, Schitul, tre-

cătorea Cerbilor, iar acolo unde apare lumina becurilor este Păltinișul”.

În stațiune, în fața cochetelor vile, primii musafiri veniți în tabăra Ministerului Învățămîntului, se bucurau din plin de poezia zăpezii, în timp ce alții analtau echișturile cu amănunțime, vederi pentru a le expedia celor drazi, odată cu primele impresii. A doua zi, peste 700 de elevi, majoritatea sportivi, aparținînd liceelor de specialitate sau școlilor sportive din țară, au dat viață decorului mirific al Păltinișului.

De la Dan Stanciu, elev în clasa a VI-a la liceul nr. 6 din Timișoara, care abia a făcut botezul schiului și pînă la cei care ezeccutau cu siguranță de maestri cristianii, toți abordau același zîmbet.

P. ARCAN

(Continuare în pag. a 2-a)

Un an de tenis

văzut și jucat de ION ȚIRIAC

Rîndurile ce urmează ar putea purta o dedicație. Le dedic, aceluia mare îndrăgostit de tenis care este Harry Hopman. Lui, echipa noastră îi dădorează o bună parte din feliicitările ce le-a primit la capătul acelei extraordinare lupte în fața fileului, purtată pe unul din celebrele terenuri de la Wimbledon, care ne-a dus, acolo unde nu sperasem niciodată să ajungem, în fa-

Britanicul Mark Cox, „ștagaciul” redus la tăcere pe propriul său teren, la Wimbledon.

vis!

Îată acum și explicații la cele de mai sus, pe larg. Cînd am flat că englezii sînt viitorii noștri adversari din ul-

tima etapă interzonală, aveam la dispoziție un răstimp de exact 11 zile. Ne puneam întrebarea dacă să ne

H.H. ne cheamă la Londra ca să învingem Anglia ● Antrenament după rețete „Made in Australia” ● Din nou la Wimbledon, dar pe post de vedete ● Cînd Mark Cox nu joacă decît cu revers-ul ● Stillwell vrea să ne fure victoria ● Sînt un puști care se emoționează? ● Ilie a cîștigat o partidă mare, un punct mare și un... pariu senzațional.

dra. La capătul celălalt al firului, o voce pe care abia o recunoaștem, Harry Hopman. În două-trei cuvinte înțeleg ce voia cu mine vestitul „mag” australian. El îmi spunea că mă caută prin toată

De mine, la Poiana Brașov

CONCURS INTERNAȚIONAL DE PATINAJ ARTISTIC

După „Cupa României”, rezervată juniorilor și seniorilor, patinoarul artificial din Poiana Brașov va găzdui o nouă și interesantă competiție a „artiştilor” gheții. Este vorba de un concurs internațional la care și-au anunțat participarea SPORTIVI DIN R. D. GERMANĂ și CECOSLOVACIA.

Forul de specialitate din R.D.G. va trimite pe Steffi Knoll, Marion Weber și

Matheas Clausner, însoții de antrenora Ruth Clausner. Cel 4 patinător cehoslovaci — ale căror nume nu ne-au parvenit — urmează să se prezente în cursul zilei de azi.

Țara noastră va fi reprezentată de campionul țării Beatrice Huștin și Gh. Făkeș, precum și de Elena Moș, Rodica Dîdă, Adriana Calmacan, Marcel Comanici, Sandu Drăgoș, perechea Letiția Păcuraru —

Dan Săveanu și alți patinători care au ocupat locuri fruntașe în „Cupa României”.

Concursul va începe miercuri, după care concurenții își vor prezenta repertoriul exercițiilor libere.

Din jurul competiției, alături din reprezentanții țării participante la concurs, va face parte și arbitrul maghiar Ferencz Kertes.

ECHIPA DE FOTBAL A ROMÂNIEI ELOGIATĂ DE COMENTATORUL AGENȚIEI U. P. I.

LONDRA, 25 (Agerpres). Comentatorul sportiv al agenției U.P.I., Mike Hughes, notează în bilanțul anului sportiv (la capitolul fotbal) performanța echipei României, care s-a calificat în turneul final al „Cupei Jules Rimet”, clasîndu-se prima într-o grupă unde a figurat echipa Portugaliei, situată pe locul 3 la campionatul mondial din Anglia.

FINALE INTERZONES DE COUPE DAVIS A WIMBLEDON

SURPRISE: TIRIAC BAT COX!
BRITANNIQUES ET ROUMAINS A EGALITE (1-1)

(De notre envoyé special Jeahil ELIAN)

WIMBLEDON — Le célèbre tournoi de Wimbledon, événement mondial de la quatrieme des Coupes Davis, a été joué hier. Le match de Coupe Davis a été joué hier. Les joueurs ont été: Ionescu, Ionescu, Ionescu, Ionescu.

angajăm într-o perioadă de pregătiri în sinul echipei, sau să urmărim cursul firesc al programului nostru — care pînă atunci se dovedise bun — jucînd în următorul concurs „open”, cel de la Hamburg. Am optat pentru joc de turneu, care ni se părea cea mai bună metodă pentru a nu ieși din mînă.

Europa cu telefoanele și nu înțelege ce fac la Hamburg cînd trebuie să fie la Londra.

(Continuare în pag. a 4-a)

LUPTĂTORII DE LA PROGRESUL BUCUREȘTI AU EVOLUAT ÎN POLONIA

Cele două echipe de lupte (greco-romane și liberă, care activează în divizia A) ale clubului bucureștean Progresul au evoluat în Polonia. Formația de lupte greco-romane a înțîlnit pe Wisloka din Debica, terminînd la egalitate: 4,5—4,5, iar cea de liberă a întrecut cu 5,5—3,5 pe Stal Rzeszow.

ÎNVĂȚAȚI SCHIUL CU MIHAI BÎRĂ (I)

SECRETELE SCHIULUI

Schiul — primul sport al fierii — altădată un simplu vis pentru cei mai mulți dintre noi, devine, de la an la an, o realitate concretă pentru marea majoritate a populației.

Sosit pentru prima dată într-o stațiune de sporturi de iarnă, orașeanul, schior-începător, se simte pur și simplu hipnotizat în fața frumuseților naturii, privește cu admirație și incintă evoluția elegantă și dinamică a siluetei de pe pantele muntelui, în norul strălucitor și alb al zăpezii. În marea sa entuziasm, începă-

torul se simte trămintat de un singur gînd: să-și desfacă bagajele, să-și prindă schiurile și, la rîndul său, să-și ia zborul pe pîrțile imaculate ale zăpezii. În bucuria sa, orașeanul uită, astfel, că în ultimele luni, ultimii ani sau poate în majoritatea vieții sale, și-a petrecut timpul numai la birou, aplecat pe planșă, la strung, în fotoliu, în fața televizorului, la cinema sau la volan. El nu știe să schie — acest sport minunat — este un adversar crud și răzbuțitor cu cel care nu are o elementară pregătire fizică, prealabilă, cu cel care nu știe să-și dozeze eforturile în prima zi de entuziasm, cu cel care nu încearcă să urce cu răbdare, treaptă cu treaptă, drumul greu al măiestriei.

Începătorul care înalță brusc, nepregătit, schiurile, se va

(Continuare în pag. a 2-a)

ADNOTĂRI LA CONSFIATAREA METODICO-ȘTIINȚIFICĂ A CLUBULUI STEAUA

Așașat tradiții sale, cabinetul de specialitate al clubului Steaua s-a încheiat recent „anul științific” prin cea de a IV-a consfiatere...

RETROSPECTIVA ROMÂNIA R.D.G.

Republica Democrată Germană are o echipă de hochei masivă, grea, în care cîțiva colosi patrulează în fața porții proprii...

Orice încercări ulterioare (și au fost în special în repiziile a II-a și a III-a) ale echipei noastre n-au mai putut stăvili fluxul advers...

oricît s-ar dovedi de buni unii dintre ei. Obosiți, suto-cați, ei pierd la un moment dat ritmul și jocul în loc să se închege se temporizează...

Mihai BIRA

LOTURILE REPUBLICANE DE TIR PENTRU SEZONUL INTERNAȚIONAL 1970

Recent, federația noastră de tir a alcătuit loturile republicane cu sportivii vizavi pentru competiția internațională din anul viitor...

DOUĂ RECORDURI NAZIONALE DE JUNIORI LA HALTERE

Cu prilejul unei reuniuni de haltere care a avut loc la Sibiu, tînarul halterofil Vasile Deac (C.S.M. Sibiu) a stabilit două recorduri naționale de juniori...

LOTURILE REPUBLICANE DE TIR PENTRU SEZONUL INTERNAȚIONAL 1970

I. Stancu, A. Tudorică, N. Ene, Anisoara Matei; antrenor: Tadeusz Jeglinski. Skeeet seniori, gr. A: Gh. Senocovici, gr. B: D. Dancu, G. Pitilie, N. Vlăduțiu, Gh. Florescu, D. Buduru...

DEBATE DOR

Voi face și eu un tabel cu știri, cu vorbe, cu pro-nosport, cu dor — rimă la Belphegor: Idei — lel... X Mapamond — fond... 1

INCEPUT DE VACANȚĂ LA PĂLTINIȘ...

A fost doar a doua zi a vacanței. Urmează încă 12, în care toți se vor pregăti, se vor odihni și se vor întoarce acasă cu forțe proaspete...

JOCURI VIU DISPUSE ÎN „CUPA 30 DECEMBRIE”

Ultimele concursuri de tenis salinului a început în sala Steaua cu intrarea de juniori. La băieți au participat 22 de concurenți...

BUCHUREȘTENII ÎNVINGĂTORI ÎN „CUPA JUDEȚELOR” LA SĂRITURI

Bucurîndu-se de o participare numeroasă și foarte interesantă, „Cupa județelor” concurs de sărituri în apă de la trambulina...

BUCHUREȘTENII ÎNVINGĂTORI ÎN „CUPA JUDEȚELOR” LA SĂRITURI

defetelor Sibiu și Bihor. Sur-prinde absența reprezentanților Clujului, pentru care beneficiază de condiții bune...

ECHIPA DE HOCHEI

Apoi, între 26 și 29 ianuarie va avea loc la Galați „Cupa București” cu participarea echipei Poloniei, garnitură secundă a R.F.G. și — probabil — o încă nouă formați străină...

ȘAHUL ÎN PLIN SEZON

Abia încheiată finala campionatului național (care ne va oferi în următoarea „bătăie” prin meciul de bază dintre Victor Ciocălea și Iuliu Saab) și încă că alte competiții vin să punteze activitatea din lumea patrelor albe și negre...

MECI INTERNAȚIONAL LA PLOIESTI

În sala de șah din Ploiești s-a desfășurat o interesantă întâlnire internațională între echipa locală PETROLUL și formația poloneză C.S. MARIATON din Varsovia...

„Rămîn să suflu-n luminări?”

Un singur lucru își dorea Albertino: în ziua în care împlinea 13 ani să capete de la tată săi 200 de lire și permisiunea să plece în Italia...

Constanțin CHIRAC

Interviu nostru luat anul trecut de 18 antrenori din toată țara (handbal, volei, fotbal, baschet) arată că multe dintre acordurile tehnice-actice specifice în obținerea performanțelor...

SECRETRELE SCHIULUI

Simți dintr-o dată greoi, dezarticulat, dezechilibrat, ca un copil care învață să meargă, cu o lobădă cu uscat. Chiar și cei care au o minimă idee despre practica schiului...

SECRETRELE SCHIULUI

De la începuturi, schiul face necontenite progrese atât ca popularitate, cât și ca manieră, metodă de învățare și practicare în scurtă sa dezvoltare...

SECRETRELE SCHIULUI

psihologic pentru joc a fost dezechilibrată, influențată negativ echipei apreciați pentru calmul și răbdarea lor în timpul jocului...

SECRETRELE SCHIULUI

deosebită pentru că a fost deosebită și absolut necesară în competiție, s-a introdus o atmosferă de răbdare și calm...

SECRETRELE SCHIULUI

deosebită pentru că a fost deosebită și absolut necesară în competiție, s-a introdus o atmosferă de răbdare și calm...

RĂTĂCIȚII...

O rize implinire în viață încumbă muncă, pasiune, onestitate, spirit de sacrificiu. Aceste atribute sînt caracteristice majorității tinerilor din patria noastră...

NOTE CRITICE

le' derbedeilor pe careii anchetase. Stupoarea și revolta au fost sentimentele pe care le-am încercat la auzul faptelor comise de tinerii și tinerele cu „pițorești” porecle: Nicu Belmond...

Care este culpa acestor fotbalisti? Din probele existente la dosar — și după cum au recunoscut ei înșiși — reiese că Ionel Dumbrău și Trajan Ionescu au pus aparlamen-

Din fericire, Dumbrău, Ionescu și Bucur nu sînt implicați în actele de tilhărie (spargerii, violențelor organizate etc.) comise de cei arestați...

În timpul anchetei, Dumbrău, Bucur, Tr. Ionescu și-au dat perfect de bine seama de mocirla în care se confundau.

Să fi fost, într-adevăr, sincer regretul care îl încercău? T. SİRİOPOL, coresp.

FOTBALIȘTII ROMÂNI ÎN FAȚA PODIȘULUI MEXICAN

Interviu cu dr. ION DRĂGAN — directorul Centrului de medicină sportivă

Prepararea echipei naționale de fotbal pentru turneul final din Mexic constituie o problemă ce se cuvine abordată din diferite incidente. Un campionat mondial (durant 3 săptămîni) jocuri ultimative spațiale de 2-4 zile; minim 3, maxim 6 partide) este, în fond, o confruntare pe plan atletic, tactic și psihic. Într-o cură...

FUS ORAR SI MAI ALES LA CONDIȚIILE DE ALTITUDINE. CARACTERIZATE PRIN SCĂDEREA PRESIUNII PARTIALE A OXIGENULUI (HIPOBARISM). Iată datele generale. OBLIGATORIU DE INVENTARIAT SI DE ASIMILAT ÎN CONCEPȚIA DE PREGĂTIRE A ECHIPEI NAȚIONALE.

Pe scurt, s-ar impune o pregătire generală temeinică, ca fundal al unei viltioare mari capacități de efort. Apoi, o etapă de lucru la altitudine, necesară obținerii unor modificări fiziologice și biochimice specifice, incipiente (ulterior amplificate și consolidate), dar obligatorii mai ales pentru testarea fiecărui om, pentru cunoașterea evoluției adaptării și randamentului. E posibil ca un jucător să se comporte la altitudine cu 10% mai slab decât în condiții de ses, iar un altul să se dovedească mai util, mai integrabil, decât concurenții de pe același post.

ar fi posibil să depășim adversarii mai bine apreciați decât noi. — Precum se observă, planul real comunicat de tehnicienii lotului începe cu un turneu în America de Sud. El se situează la distanță de opiniile dv. Zarurile fiind astfel aruncate vă rugăm să ne spuneti ce considerați că rămîne de făcut în circumstanțele oficializate? — Două săptămîni de antrenament la munte, pentru preacimizare, înainte de ajungere în Mexic (la Piatra Arsă sau Font Romeu) și minim trei săptămîni de acomodare în țara organizației (să ne amintim de eșecul canotorilor la Olimpiadă — datorat faptului că au ajuns în Mexic numai cu 17 zile înainte de concurs). Rețet. În încheiere, că afirmările mele decurg strict din rezultatele studiilor și experiențele realizate la noi și în alte țări, cu prietelii pregătitorii preolimpice și că ele pot facilita enorm pregătirea fotbalistilor în cazul cînd vor fi cercetați. De asemenea, în cazul nostru, ar fi logic să se beneficieze de experiența și de competența dr. Gabriel Cherebentiu. Din păcate aud că nu va fi cooptat în

Inițiu nostru interlocutor este tov. dr. ION DRĂGAN, directorul Centrului de medicină sportivă.

— Problema acimizării la condițiile Mexicului este din nou în actualitate. De astă dată pentru fotbal. Să ne reamintim aspectele generale valabile ale procesului biologic de adaptare, menționînd dacă specificitatea fotbalului este sau nu de natură să modifice tabloul cunoscut după experiența olimpicilor?

— Am participat la două dezbateri pe tema de mai sus: în biroul federal și în biroul CNEFS. Am afirmat cu acest prilej un punct de vedere strict medical, susținînd necesitatea unei activități de pregătire riguroasă și obiective și dezvoltată numai pe criterii ferme. Noi medici nu avem dreptul să ne lăsăm influențați de elementele situate în afara parametrilor biologici, să ținem cont de obligații contractate, de ziderate subiective etc. E o atitudine pe care mi-am apropiat-o de la dr. Miron Georgescu, ca singura ce poate să ne ferească de erori. Am susținut că adaptarea e un fenomen unic, deoarece organismul uman are încredințarea lui, indiferent că sportivii sînt fotbaliști, alergători de fond, canoisti etc. Am observat însă că în biroul federal și în biroul CNEFS există tendința să se raționeze despre fotbal ca despre ceva aparte. E o greșală.

— Ținînd cont de faptul că acimizarea e dependentă de reactivitatea fiecărui individ, precum și de obligativitatea ca în aceste cinci luni să se realizeze o ridicare a capacității de joc a fotbalistilor și a echipei noastre, dar nu manifeste în condiții obișnuite ci în climat de altitudine, vă propunem să ne oferim viziunea medicului despre cel mai corect plan de pregătire.

DINAMO BUCUREȘTI VA REIUA PREGĂTIRILE DUPĂ 8 IANUARIE

Jucătorii clubului Dinamo București se vor întoarce la club (mai puțin jucătorii de la lot) — după 24 de zile de concediu — pe data de 8 ianuarie, pentru reluarea pregătirilor. La 16 ianuarie dinamovistii vor pleca într-o stațiune de munte, (Călimănești sau Predeal), pentru o perioadă de 17-18 zile.

...iar Rapidul la 5 ianuarie

După ședința de analiză din 15 decembrie, cînd s-a apreciat ca multumitoare comportarea din tur a echipei Rapid, ferovierii au luat vacanța pînă la 5 ianuarie 1970. Năsturescu și Greanu au plecat pentru tratament, în stațiunile balneare „1 Mai” și Herculane.

Intre 12 și 27 ianuarie se preconizează ca rapidiștii să înceapă pregătirile la Predeal.

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

„statul major” al pregătitorilor decît mai tîrziu și atunci cu titlul bizar și nemedical de „specialist în probleme mexicane”, probabil în sens de om cu relații. — Am reflectat la scara valorii celor 16 calificate și la eventualele noastre prerogative. Cred că afirmarea echipei române va depinde, în măsură decisivă, de cantumul pregătirii fizice și de calitatea acimizării. Cu aceste atuuiri, proeminente dacă vor fi cultivate corect,

12. PERU: Urmașii incașilor sînt adepții jocului ofensiv

- DIDI — FAURARUL SUCCESULUI PERUVIAN ● „STELELE” ECHIPEI: LEON, SOTIL ȘI BYLON ● SPIRITUL DE ECHIPĂ ȘI CONDIȚIA FIZICĂ — OBIECTIVE PRINCIPALE ÎN PREGĂTIRILE PENTRU MEXIC

Aripa stîngă a peruvienilor, Ramirez (în alb), a pectulut soarta argentinienilor marcînd golul victoriei (2-1) în prima mînsă a întîlnirilor cu favoriții grupei

Printre marile surprize ale preliminariilor campionatului mondial se numără, fără îndoială, calificarea reprezentativei statului Peru, în dauna celei ce era numită „favorita nr. 1” a grupei respective — Argentina.

Principalul merit în succesul echipei peruviene revine antrenorului acestuia, Waldir Pereira, cunoscut în lumea soccerului sub numele de Didi.

Cu cîțiva ani în urmă, fostul mare jucător brazilian (dublu campion mondial) a plecat în Peru, unde a antrenat pe Sporting Cristal din Lima cu care a și cucerit titlul de campion național. Venit, anul trecut, la cîrma

„naționalei” peruviene, Didi a reușit să alcătuiască un ansamblu foarte omogen și puternic cu toată penuria de „stele” de prima mîrime. Urmează? Acea noapte de euforie cînd miile de „hinchas” (suporterii) au defilat strîgînd „Arriba Peru!” pe străzile Limei pentru a sărbători împlinirea marelui vis: prezența

echipei în turneul final din Mexic. Mecul-cheie, care a asigurat calificarea selecției țării incașilor, a fost cel cu Argentina, la Buenos Aires, în care peruvienii au reușit să obțină un rezultat de egalitate. După părerea lui Didi, argentinienii au făcut marea greșală de a socoti meciul cîștigat dinainte, fără să țină seama de faptul că fotbalul progresază peste tot și că numai cu renumele nu poți obține calificarea. Partida a fost de un nivel mediu, cu multe greșeli tehnice și durități. Dar preliminariile au și intrat în domeniul trecutului, așa încît atenția tuturor factorilor de răspundere din fotbalul peruvian, cu Didi în frunte, se îndreaptă spre adevărata încercare: C.M. din 1970.

„Echipa mea — spune Didi — are un obiectiv maximal și un obiectiv minimal. În cel mai bun caz, Peru va reuși să ocupe un loc în rîndul medaliaților, iar în cel mai nefavorabil caz, ne vom califica în sferterii de finală!” Este o afirmație îndrăzneală pe care Didi se va strădui s-o confirme.

Lotul cu care se va pleca la „asaltul” Mexicului este următorul: Rubinos, Zegarra, Gonzales, Campos, Chumpitaz, La Torre, La Fuente, Challe, Perico Leon, Cruzado, Byron, Miffin, Cubillas, Gallardo, Ramirez, Rusco, Sotil, Cazaretto și Del Castillo.

Cea mai mare parte din selecționabilii provin din cluburile Sporting Cristal-Lima, Universitaro și Defensor. Protagonistii necontestai ai echipei sînt Perico Leon, un jucător cu un excepțional spirit colectiv, foarte tehnic și rapid, Sotil, un „Kopa” peruvian și Byron, supranumit „Garincha”, posesorul unui dribling fenomenal. Fotbaliștii de bună clasă internaționali sînt și Cubillas, Chumpitaz, La Torre, Ramirez, Challe și Cazaretto. Problema principală urmă-

rită de Didi este formarea unui ansamblu omogen, CU UN PRONUNȚAT JOC COLECTIV, care să execute la unison aceeași partitură. În general, în Peru, jucătorii sînt atît de îndrăgostiți de minge, încît se despart cu mare greutate de ea, ceea ce face ca jocul colectiv să aibă mult de suferit. Este foarte

GRUPA A X-A: Bolivia — Argentina 3-1 Peru — Argentina 1-0 Bolivia — Peru 2-1 Peru — Bolivia 3-0 Argentina — Bolivia 1-0 Argentina — Peru 2-2

CLASAMENT

1. Peru	4 2 1 1 7-3 5
2. Bolivia	4 2 0 2 5-6 4
3. Argentina	4 1 1 3 4-6 3

adevărât că peruvienii posedă o tehnică de finețe unui filigran dar Didi va trebui să le insufle un mai mare respect față de jocul în slujba echipei.

O altă problemă o constituie condiția fizică, un capitol la care peruvienii sînt încă deficienți. Rezolvarea cu succes a acestor sarcini ar face din Peru un adversar redutabil pentru oricare din pretendențele la titlul mondial.

În încheiere, cîteva cuvinte despre planul de pregătire preconizat de Didi. Lotul va fi chemat în cantonament pe ziua de 8 ianuarie mai întîl în orașul Ica, iar apoi, la Arequina. Din 15 în 15 zile, fotbalistii vor primi permisiunea să-și vadă familiile. În perioada martie-aprilie este prevăzut un turneu în Europa, cu scopul de a joca marea reprezentativă cu echipa echipei europene. Peru vrea să se prezinte cît mai bine la „Mundial”. Iată de ce Didi, supranumit „El hombre quieto” („omul liniștit”), este acum, mai degrabă... neliniștit sau, în orice caz, extrem de ocupat.

Colocviul pe teme fotbalistice de la Novi Sad

După cum am mai anunțat, Federația iugoslavă de fotbal a organizat săptămîna trecută, la Novi Sad, un colocviu pe teme fotbalistice. La colocviu a luat parte și antrenorul Titus Ozon, care, la însoțirea în țară, ne-a făcut o vizită la redacție și ne-a relatat amănunțit despre această importantă întîlnire a specialiștilor cu balonul rotund. Fără să mai aștepte vreo întrebare, cu verva-i cunoscută, Titus Ozon a început discuția: — La amabila invitație a Federației de specialitate din țara vecină, au răspuns prezent o serie de nume sonore ale lumii fotbalului. Voi aminti cîteva: Kacalin — antrenorul principal al reprezentativei Uniunii Sovietice, Adnido Chiroi — secund la clubul Botafogo — Brazilia, Metin (Turcia), Polihroniu — secundul lui Bobek (Olimpia) — Grecia) — fiind conducătorul unei delegații de 8 antrenori greci. — La gazdă a fost reprezentată de un grup numeros de specialiști, unii veniți din

— Nici vorbă de așa ceva. M-a impresonat, în special faptul că majoritatea antrenorilor sînt proveniți din fostii jucători, alți cîțiva din Iugoslavia, cîțiva și din celelalte țări. În tot timpul ne-am bucurat de o deosebită atenție din partea organizatorilor. Personal, sînt satisfăcut pentru că am avut prilejul să mă reîntînesc cu foști adversari de fere dreptunghiul gazonat, care astăzi sînt antrenori, ca de exemplu Mitici, Boskov, Metin, Polihroniu și Petakovic. Cu ei am petrecut multe ore, făcînd, astfel, un util schimb de experiență. De asemenea, am aflat unele noutăți în ceea ce privește metodele de pregătire a jucătorilor și, în același timp, mi-au fost confirmate unele păreri ce le aveam despre pregătire, selecția și alcătuirea unei echipe. Înainte de a încheia discuția despre colocviul de la Novi Sad, Titus Ozon a ținut să adauge: — Într-o discuție avută cu Mitici, i-am propus să fie organizată o dublă întîlnire, în primăvară, la București și la Belgrad, între „veteranii” internaționali români și iugoslavi. Dar la perfectarea acestor partide avem nevoie și de asentimentul Federației române de fotbal... — Sperăm că-l veți obține, cît mai curînd... P. VINTILA

străinatate de la cluburile unde activează. În fruntea grupului s-au găsit antrenorul federal R. Mitici, M. Milanici — director tehnic la Partizan Belgrad și Boskov — director tehnic la Vojvodina Novi Sad.

— Ce probleme au fost dezbătute? În cele trei zile, cît a durat colocviul, au fost discutate mai multe teme, deosebit de importante, pe baza unor referate expuse de specialiștii iugoslavi. Iată referatele prezentate: „Instruirea copiilor și juniorilor”; selecția, metode și mijloace” (de M. Milanici). „Influența pregătirii asupra formei jucătorului într-un sezon” (M. Gavriljelic). „Psihologia fotbalistică profesională în faza de pregătire și selecționarea a echipei” (prof. N. Sabienelo). În ultima zi, D. Nencovici (adjunctul lui Mitici) a expus, într-o sală, lecția „Fotosecarea sălii în timp de iarnă”.

— Deci, n-a fost o simplă plimbare... PROIECTELE STEAGULUI ROȘU

Și Steagul roșu se află în vacanță. Cu toții — jucători, antrenori, medici — au luat vacanță pentru perioada 12-15-18-1970, dar, mai mult ca sigur, cu toții se gîndesc, încă de pe acum, la reluarea antrenamentelor și a pregătirii pentru retur. În perioada 15-20 ianuarie, Steagul roșu își va muta „cartierul general” la Polna Brașov, unde, timp de 2 săptămîni, steagarii vor pregăti în condiții de altitudine. — Există, deocamdată în studiu de proiect, o variantă cu efectuarea unui turneu în străinătate (pe teritoriul din Grecia și Turcia), dar deocamdată, ni se spune, nu este nimic perfectat.

CONDIȚII OPTIME DE PREGĂTIRE LA F. C. ARGES

La o săptămîină după încheierea turului campionatului, jucătorii de la F. C. Argeș au luat o binemeritată vacanță pe perioada 11 decembrie — 8 ianuarie 1970. O parte din fotbalistii de la F. C. Argeș au plecat la băi pentru o mai bună refacere și pentru tratamentul unor leziuni mai vechi, majoritatea lotului fiind însă, în concediu, „acasă”. Pregătirile vor începe (ca de altfel la toate echipele de fotbal) cu un riguros control medical, după care, se pare, că pregătirea propriu-zisă se va efectua în întregime la Pitești, unde ni se spune, există acum excelente condiții pentru aceasta.

ANUNȚ

Consiliul municipal pentru educație fizică și sport București anunță că prin comisia de aviație sportivă organizează cursurile de formare a sportivilor la parașutism, zbor fără motor și cu motor. Inscrerile și alte informații se primesc în strada Biserica Amzei nr. 6 — telefon 16.77 13 — pînă la data de 15.1.1970. Totodată sînt convocați sportivi antrenamentisți și de performanță vineri 9 ianuarie 1970, orele 18.00, la sediul Consiliului municipal pentru educație fizică și sport București.

BRĂȘOV 1970

Festivalul internațional de muzică ușoară „Cerbul de aur” se va desfășura în martie 1970 la Brașov. ...dar îl veți putea urmări și la dv. acasă, cumpărînd din timp un televizor MIRA J.

TELEVIZORUL miraj

Înaltă fidelitate
Claritate maximă
Sunet perfect
Ecran mare — 59 cm.
Preț este de 4.335 lei.
Se poate cumpăra și cu plată în 12-18 rate lunare cu un aconto de la 650-867 lei.

INDISCRETII

Si încă una tot constăntă. Auzim pe diverse căi — scrisori, telefoane etc. — despre un șir neîntrerupt de isprăvi (din afara fotbalului, de profil „cetățenesc”) ale talentatului jucător MIRCEA SASU. Nu este treaba noastră să ne amestecăm în viața particulară a fotbalistilor, dar uneori se întîmplă să se amestece, cu multă... indiscreție, ba mi-

produs stelist în care mulți văd o vitoare stea a fotbalului românesc, ne spunea zilele trecute despre una din marile suferințe ale echipei sale. Ex-tremele.

„Avem, dar parcă nu avem extreme. Cînd nea Piu (n. a. — Crăniceanu) este accidentat (n. a. — Și este din păcate adeseori), Voinea și cu mine, virfurile centrale, trebuie să facem tot. Să acroșăm, să ne luăm mingea, să străbatem cu ea cite o jumătate de teren, să pasăm, să ne centrăm... tot nouă și să marcăm și goluri. Va rog să recunoașteți că e mult și e greu. Dumitrache beneficiază de serviciul excelent al unor extreme de recunoscută valoare, ca Pircălab sau Lucescu, care-i pun mingea pe... nas. Cum să nu marcheze o gramadă de goluri!”

Perfect de acord cu Gigi Tătaru. Extremele de la Steaua (cu excepția fragilului Crăniceanu) sînt un fel de elemente decorative pe care echipa le poartă pe teren așa cum poartă unii monocuștii cu lănișor sau floare la butonieră. Chestie de gust...

— Care-i adevărul, domnule? E de bine, sau de rău cu prietenul meu Ion?

— Întrebă-l pe el, Dane. Noi toți — și publicul fotbalistului, și gazetarii — vrem să fie de bine. Ultimul răspuns însă îl dă tot el. Cu fapta. Marius POPESCU

Sportul în lume

După turneul handbaliștilor români

UNITATEA MORALĂ ȘI FORȚA DE LUPTĂ, DOUĂ ARME CE NE-AU ASIGURAT SUCCESUL

Expediția — fără nici o exagerare: fulger a handbaliștilor români prin Elveția, R.D.G. și Cehoslovacia s-a încheiat, așa după cum se știe, cu rezultate pozitive.

Nu intenționăm să le reamintim, deși ne-ar face plăcere. Totuși, este de reținut un fapt și anume acela că **REPRESENTATIVA MASCULINĂ DE HANDBAL A ȚĂRII S-A REÎNTORS NEÎNVINSĂ**, cu toate că, în 3 din cele 5 partide ale turneului a avut în față echipe ce figurează constant și de mulți ani în elita handbalului masculin mondial. În acest sens, statistica arată îndubitabil că la sosirea lor în Gara de Nord, după o altă călătorie obositoare de 39 de ore (din fericiute nu-mai aștepta nici un meci, ci, dimpotrivă, o odihnă bine meritată în mijlocul familiilor jucătorilor români au încheiat unul din cele mai fructuoase turnee ale lor.

Ne-am propus, însă, să vorbim mai puțin despre rezultate și mai mult despre oameni — despre cei ce au știut în condiții deloc prielnice, să apere prestigiul handbalului românesc, să arate că selecționata țării va fi capabilă să atace cu succes, în Franța, peste două luni, titlul mondial pierdut în Suedia, la Wästerås, 1967.

Ce ne îndreptățește să facem această afirmație?

În orice caz, nu numai rezultatele. Pentru că, dincolo de cifrele consemnate în foile de arbitraj ne-au rămas în amintire sau scrise pe carnetul de notițe în atitudinile și momentele impresionante, din cele 14 zile trăite alături de handbaliștii români — elocvente în ceea ce privește capacitatea de luptă a echipei noastre. În intervalul de timp care a mai rămas până la turneul final din Franța, va trebui, însă, să se muncească intens, cu ardoare, cu un grad de conștiințozitate individuală ridicat cel puțin cu un ipocritic centimetru peste bariera asprelor cerințe ale unui campionat al lumii.

Dar să revenim la acele lucruri ce ies din tiparul obișnuit al cronicilor și comenta-

rilor, la gesturile, — unele neînsemnate la prima vedere — pline de semnificații, grațioase în privința sudurii morale a acestei formații.

De pildă, plecați din București pe o vreme de toamnă târzie și generoasă, am întâlnit la primul popas, aeroportul Klotten de lângă Zürich, o iarnă aspră ce s-a arătat neiertătoare cu delegația noastră, înfingând ghimpele gripei în rindurile jucătorilor. I-am văzut arși de febră prin trenuri și gări, suferind și suportând stoic boala în condițiile unei deplasări în care petreceau cel mult două nopți în același hotel. Cu toate acestea cînd antrenorii întrebau înainte de fiecare meci: cine nu este apt de efort, nu se primea nici un răspuns? Ba, mai mult. Era necesar să se pledeze insistent pe lângă unii jucători, pentru ca să accepte scoaterea din formație. Este drept că și medicul lotului, dr. Gh. Mănescu, a făcut eforturi deosebite, reușind să pună rapid pe picioare pe cei bolnavi, să-i ferească pe ceilalți de contaminare, să mențină, în general, potențialul fizic, măcinat de febră și de oboseala deplasărilor.

Am văzut pe căpitanul echipei, Cornel Oțelea, și pe excelentul realizator Gheorghe Gruiă, stînd cu rîndul pe culoarele vagonului de dormit și lăsînd patul lor lui Titus Moldovan, bolnav. Am asistat, nu o dată, la gestul prietenesc de a căra bagajul celui sălbăt de boală sau de a oferi un loc ferit de curent și frig celui ce nu se simțea bine. Gesturi firești, vești spune. Se poate. Totuși, gesturile care impresionează plăcut atunci cînd le înregistrezi frecvent într-o delegație de sportivi, în care fiecare are personalitatea lui, o valoare bine determinată pe plan internațional, afinități și prietenii proprii.

Și i-am mai văzut — mai bine zis — i-am auzit — pe jucători, ca o mătură a optimismului tonic al acestei echipe, cîntînd cu fiecare prieten oferit — în cabine sau în autobuzul ce-l transporta de la un meci la altul. Se cînta cu plăcere, cu voie bună. Nu

exista crispare, nu apărea „crampa psihologică” dinaintea dificilelor confruntări ce-i așteptau. În schimb se făcea simțită în sufletul fiecăruia o dirigenție, o hotărîre nestrămutată de a da totul pentru victorie.

În sfîrșit, un gest, dacă putem spune așa, din afara călătoriei. Un gest survenit după întoarcerea la București, ca un semnificativ „post-scriptum”. Dintr-o eroare, firește cu totul întîmplătoare, în presă a apărut că în acele 30 de secunde finale din ultimul meci de la Ostrava, cînd echipa noastră avea mîinega și conducea cu 15—14, s-a ratat ocazia victoriei printr-o greșeală a lui Gațu. Este inexact. Noi nici în cronica meciului, contaminată de colegialitatea și prietenia din sinul echipei nu am precizat cine a fost cel care a greșit. Nu o vom face nici acum. Și justețea modului cum am procedat și procedăm ne-a fost pe deplin confirmată chiar de Cristian Gațu, care, imediat după sosire, ne-a vizitat la redacție declarînd: „Nu sînt supărat că apasă asupra mea această greșeală. Ceva ce deranjează este că deși în acest meci s-au făcut alte greșeli se lasă impresia că totul a depins de această ultimă mîinegă. Vreau să declar că oricare dintre noi am fi putut rata atunci. Tocmai pentru acest motiv nimeni n-a făcut nici un reproș, nimeni dintre noi n-a judecat rezultatul de egalitate din ultima partidă doar prin această prismă. Firește că este bine să risipim cât mai puține mingi. Dar nici nu se poate tăia capul cuiva pentru că ne-avînd altă soluție, a tras la poartă...” Ce-ar mai putea adăuga la aceste cuvinte?

Călin ANTONESCU

IDEE INTERESANTE

DUPĂ CONSTITUIREA „COMITETULUI BALCANIC DE BOX”

O ÎNTÎLNIRE BALCANI-EUROPA?

După cum se știe, de cînd a avut loc la București sesiunea de constituire a Comitetului balcanic de box. Cu acest prilej, am solicitat păreriile președinților federațiilor de specialitate din Bulgaria, Iugoslavia și Turcia asupra studiului dezvoltării „nobilei arte” în țările respective. Iată, pe scurt, opiniile interlocutorilor noștri.

LIUBOMIR DRAKULOVICI (Iugoslavia): „Sînt mulțumit de faptul că a luat ființă Comitetul balcanic de box, deoarece am convîngerea că el va contribui LA INTENSIFICAREA CONTACTELOR ÎNTRE PUGILISTIȚII ȚĂRILOR NOASTRE.

Dacă vom ști să ne susținem interesele și în comisiile A.I.B.A.-ei, atunci vom ridica tot mai mult prestigiul acestui sport, atât de popular în Balcani. Boxul din țările noastre reprezintă indiscutabil o forță pe plan european și tocmai pentru aceasta va trebui să facem tot pentru ca nici o hotărîre a comisiilor din cadrul A.I.B.A. să nu fie luată fără consultarea Comitetului balcanic de box.

În altă ordine de idei, ținînd seama de valoarea pugiliștilor români și bulgari în special, CONSIDER CĂ O SELECȚIONATĂ A BALCANILOR AR PUTEA FACE FĂCĂTORIE REPREZENTATIVĂ DIN LUME. Și eu sînt primul care să susțină ideea unei astfel de întîlniri.

GHEORGHI KOLEV (Bulgaria): „Că boxul în această zonă a Europei reprezintă o forță, nu mai e un secret pentru nimeni. De aceea, este normal ca reprezentanții țărilor balcanice să aibă „ambasadori” în toate comisiile

A.I.B.A. De altfel, consider că este timpul să luăm pentru largirea componenței Biroului European, ca și a Comitetului Executiv A.I.B.A. Cînd privește activitatea pugilistică din țările noastre, consider necesară intensificarea întîlnirilor dintre reprezentativele țărilor balcanice.”

SEPIK TELİJ (Turcia): „Mă bucur din inimă că am participat la constituirea primului Comitet balcanic de box. De acum, noi trebuie să ne facem auzii mai serios de conducerea A.I.B.A., pentru că valoarea tinerilor noștri boxeri în arena europeană o împune. Este ilogic, ca țări care vin la campionate continentale cu un boxer să aibă reprezentanți în conducerea A.I.B.A. IAR NOI SĂ NU AVEM. Astfel, Turcia nu numai că nu are nici un reprezentant în Comitetul european, dar și de cînd nici n-a spus de existența lui. Susținîndu-ne interesele în A.I.B.A., cred că vom ajuta mai bine dezvoltarea boxului sînt în Turcia și în Balcani, în general”. Consider că IDEEA UNEI ÎNTÎLNIRI ÎNTRE O SELECȚIONATĂ A BALCANILOR ȘI UNA A EUROPEI NU AR FI LIPSITĂ DE INTERES.

Romeo CALARAȘANU

ÎN IANUARIE 1970
BASCHETBALIȘTI
BUCUREȘTENI
PARTICIPĂ LA UN MARE
TURNEU INTERBORSE

Intre 13-18 ianuarie la Varșovia va avea loc un mare turneu internațional de baschet, la care au fost invitate selecționatele orașelor Moscova, Londra, București, Tallin, Budapesta, Amsterdam și Bruxelles.

TURNEUL FEMININ DE ȘAH DE LA MOSCOVA

MOSCOVA, 25 (Agerpres). — Turneul feminin de șah de la Moscova a continuat cu disputarea partidelor interurp-

te: Gheorghieva-Titanenko 1-0; Belaveni-Konopleva remisă; Bikova-Verezi 1-0; Ostrovskaia-Lemacka remisă; Lemacka-Bikova 1-0; Baumstark-Titanenko, interurp-

te pentru a doua oară. În clasament conduc Mednikova și Konopleva cu cîte 6 ½ puncte.

Incipind de poimîne „MARELE SERIAL AL ICĂRILOR ZĂPEZII”

OBERSDORF, 25 (Agerpres). — Turneul celor patru tribune, marele concurs anual de schiori ca schiorii, va fi inaugurat la 28 decembrie la Obersdorf (Bavaria) și va continua pînă la 8 ianuarie la Garmisch-Partenkirchen, Innsbruck și Bischofshofen. La întreceri și-au anunțat participarea peste 100 de concurenți din 17 țări. Se anunță un pasionant duel între Björn Wirkola (Suedonia), Valentin din Tromsheim”, de trei ori consecutiv învingător al competiției, și cehoslovacul Jiri Raska. Pe lista de vînzători figurează și alți șahi ai șahului pe schiori, ca Lars Grini, Reinhold Bachler, Vladimir Belousov, Takashi Fujisawa, Josef Prizyva.

SENONER ȘI MALKNECHT — PROFESIONIȘTI?

Campionul mondial al slalomului special în 1966 (Portillo, Chile), italianul Carlo Senoner și compatriotul său Ivo Malknecht, și-au anunțat intenția de a participa la campionatele schiorilor profesioniști ce vor avea loc la 20 ianuarie într-o stațiune franceză.

TELEX • TELEX • TELEX • TELEX

• În turneul internațional de tenis de la East London (R.S.A.), Patissier din I-a invins cu 7-5, 6-3 pe Cox, iar McMillan l-a eliminat cu 6-4, 8-7 pe Stillew.

• Cunoscuții schiori finlandezi V. Hakulinen și E. Mäntyranta (în prezent antrenori) sînt în taberele de la Rovaniemi și Kuopio pentru întrecerile japoaneze, în vederea „Olimpiadelor albe” de la Sapporo.

• În prima zi a turneului internațional de tenis pentru „Cupa Michéi Bivort” s-au înregistrat următoarele rezultate: Godard — Debillier 6-1, 6-3; Zugarelli — Cregut 6-2, 6-2; Leclercq — Savoldelli 6-4, 7-5.

• În cadrul unei sale de box desfășurate la Monza, Italianul Bruno Pierucci (categoria pînă la 1-1 invins prin K.O. tehnic, în rîndul 1, pe nigerianul Kid Ray Miller.

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

Zell pleacă în altă parte. Milano nu mai este capitala fotbalului italian și european. Inter și A. C. Milan trăiesc momentele cele mai sumbre din istoria lor. Echipele care au câștigat de patru ori „Cupa campionilor europeni” și de trei ori „Cupa intercontinentală” bat pasul pe loc și își dezamăgesc suporterii. La ora actuală, Cagliari este aceea care „zboară”, iar reflectoarele actualității sînt îndreptate asupra Fiorentinei.

După eliminarea din „Cupa campionilor europeni” la Rotterdam, în fața lui Feyenoord, A. C. Milan nu a încetat să se scufunde. Ea a revenit în campionat și a realizat un modest 1-1 pe terenul Sampdoriei. A sperat într-o revenire în fața lui Juventus, dar bătăina trupă a lui Nero Rocco, uzată fără încredere, a jucat într-un ritm foarte lent și a fost învinsă cu 2-0. Și totuși, foștii campioni ai Europei l-au răpăsit pe Rivera, despre care antrenorul Rocco spunea: „El este cel mai mare fotbalist italian. Cu el, Milan este o echipă, fără el nu reprezintă nimic”. Dar Rivera nu este un robot, ci dimpotrivă. Fin, distins, el își etalează întreaga clasă cînd se află în apogeul condiției fizice. Cînd nu se găsește în mare formă, și el prezintă limite grave. Aceasta s-a întîmplat în fața lui Juventus: copieștii de ritmul împus de adversari, el nu a putut deveni salvatorul patriei milaneze. Milan, cum a spus Rocco, „nu a fost o echipă”.

Întreaga presă italiană se întreabă acum și încearcă să înțeleagă de ce Milan, care a câștigat titlul mondial intercluburi în fața lui Estudiantes, „s-a dezumflat” dintr-o dată. Se consideră că ex-campionii europeni sînt, înaintea de toate, bolnavi de bătrînețe. Într-adevăr, media de vîrstă a echipei este în jurul a 28 de ani. Mult prea mult! Vîrsta a determinat și apariția oboșelii și mulți jucători au declarat că s-au plictisit de fotbal. În doi ani și jumătate ei au câștigat

Cupa Italiei, campionatul italian „Cupa câștigătorilor de cupe”, „Cupa campionilor europeni”, „Cupa intercontinentală”. Milanezii au realizat miracole.

Acum, la oboseala fizică s-a adăugat oboseala psihologică. „Am mascat, ca o femeie bătrînă cu fară, bătrînețea noastră în cursul lumilor și săptămînilor”. Dintr-o dată ridurile au ieșit la iveală” — declară Rocco, nu lipsit de o anumită filozofie. Antrenorul este foarte critic în prezent și refuză, de aceea, să vorbească cu ziaristii. I s-a reproșat că ar fi o doică pentru „bătrîni. Într-adevăr, el a acordat întotdeauna încredere celorlași jucători, fără să se preocupe de pregătirea „schimbului de mîine”, ce ar fi adus un singe nou lui A. C. Milan. Un Milan prea bătrîn, care după ce a pierdut „Cupa campionilor europeni” este pe cale să piardă și ultima șansă în campionat.

Dacă Sparta plînge, Atena nu rîde. La „Inter”, de asemenea, criza continuă și se agraavează. Marele club al lui Sandro Mazzola a sperat o redresare senzațională înordind-îndu-se unui alt Herrera, paraquayanul Heriberto Herrera. Mazzola este contrariul lui Rivera: el s-a regăsit în întregime și este în fiecare duminică cel mai bun de pe teren. Dar nu are rolul lui Rivera, el nu este omul-echipă, conducătorul jocului. El așteaptă ca alții să-l lanseze, așteaptă, foarte deseori în zadar, pentru că jocul lui „Inter” este confuz: toți atacă. Heriberto consideră că „era contraatacului a trecut”. El vrea uraganul...

Singurul care are idei clare este Sandro Mazzola, exilat la limita suprafeței de pedepsă adverse, în timp ce Suarez, ca „libero”, este prizonierul propriei suprafețe de pedepsă a lui „Inter”, un „Inter” care are vîrsta ideală a marilor performanțe (25 de ani), dar care este și mai bătrîn decît A. C. Milan. Întrucît jocul său este ancorat de tactici ale trecutului.

Într-adevăr, Milano nu mai este capitala fotbalului...

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

„LE FIGARO” — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI”

Un an de tenis

(Urmare din pag. 1)

dra cu toată echipa, ca să începem imediat antrenamentele pe gazon...

„Cum vrei să câștigiți altele finala inter-zone?” auzi în receptor vocea iritată a lui Hopman.

„Să câștigăm?” încerc să-mi revin din perplexitate. „Da, să câștigiți! Înțelege omule...” — continuă australianul. Sînt sigur că puteți câștiga, am calculat totul! Nu mai am calculat vorba. Te aștept miine dimineața, cu Năstase, la Queen's Club Londra și începem imediat antrenamentele. Nu admit nici o întîrire...”

Pe scurt, a doua zi avionul ne depunea în capitala Angliei. În aceeași zi, făcăm cunoștință cu dracul celele reguli de antrenament australian. De ce toate acestea? Foarte simplu — fiindcă nu numai lui Harry Hopman îi place tenisul. Și nouă...

Avea să-mi explice mai firziu: „De 22 de ori am fost în Challenge-round cu echipa Australiei. Acum nu mai am echipă, dar vreau să fiu în Challenge-round cu voi. Pentru aceasta, e nevoie să bateți Anglia la ea acasă. O să ne dăm sîntința împreună...”

Da, ceea ce mi se părea cu cîteva ore înainte pură utopie prindea contururi de realitate. În fața fileului maron de la Queen's Club, pe iarba lucioasă unde învățam

zborul cel mai rapid al mingii de tenis.

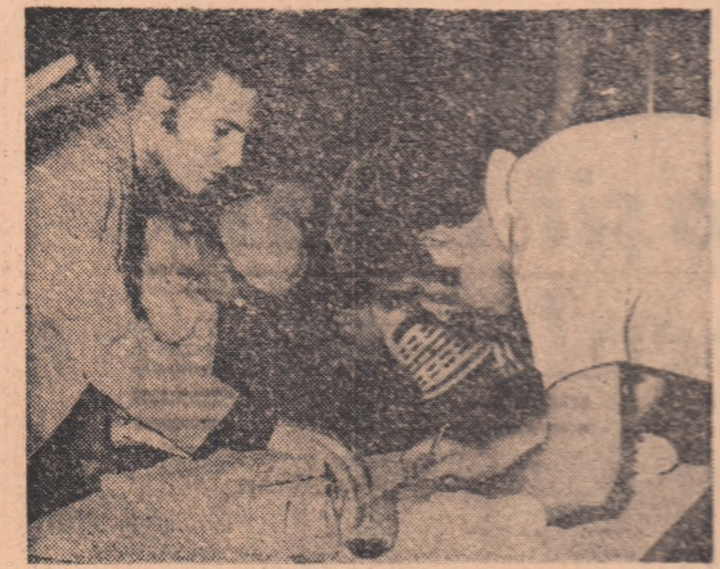
Aveam încă îndoiele. Nu în resursele noastre de voință, pe care eram decizi să le aruncăm total în luptă, dar asupra celor tehnice, de joc. Nici Cox (deși mă învinsese recent), nici Stillewell, nici Curtis, nu mi se păreau redevutabili ca adversari. Dar jucău acasă, pe gazonul lor, acolo unde noi eram doar rari vizitatori. Vom putea trece de acest imens handicap? Iată, acest om venit de la antipodii, pe care abia îl cunoșteam, căuta să ne facă să credem într-un singur cuvînt: da!

Am fost toată viața un autodidact în sport. Firește, nu vreau să uit altele lecții de tenis, competente și prețioase, primite de la primii mei antrenori — Ion Racoviță și Roman Turusano de la Brașov, Marin Bădin la București — care au căutat să mă învețe cum se lovește corect o mîngie cu racheta. Lor le păstrez recunoștință, deși în întîlnirile lor, mai cînd, pot spune că ei n-au reușit cu mine mare lucru... Nu sînt un „stilișt” în tenis, mai exact mi-am format încă de la început un stil propriu. Ce este încorect în el nu se mai poate corecta, orice aș face. Ce este bun, caut să valorific la maximum.

Iată de ce, ca și fiu ginț, nu prea mi place să fiu condus la antrenamente.

Am deschis scutul, dar englezii aveau să egaleze prin Stillewell, care a profitat din plin de nervozitatea lui Ilie. Totuși, încrederea gazdelor începea să se clatine și noi nu mai eram priviți drept „victimele sigure” dinainte. Dovadă, ca să-și asigure șansele în dublu, Baxter, căpitanul echipei Angliei, îl scoate din formație pe tînarul Peter Curtis (care fusese totuși cel mai bun jucător în fața sud-africanilor Hewitt — McMillan) pentru a-l alătura lui Cox pe Stillewell, omul cel mai în formă al insularilor. Era un prim succes pentru noi și „H.H.” ne soptea satisfăcut: „Dacă Anglia nu sacrifică dublul, înseamnă că se teme... Și dacă se teme, înseamnă că e de bătu...”

„Magul” a avut dreptate. Ne-am jucat cartea cu toată încrederea, ca o mare echipă de dublu și Ilie era de nerecunoscut după partida slabă din ajun. În fața tribunelor de la Wimbledon, acolo unde nu fusesem primiți ca de serie cu două luni mai înainte, eram acum victorioși în-

Amatori de autografe au și ei cota lor asigurată.

Ma ajută singur. Cu Hopman, la început, nu a fost altfel. Dar făcăm eforturi mari de acomodare cu noua situație, știind că omul care mă dirija în pregătire este unul din cei mai mari specialiști din lume. Iar coechipierii mei înțeleseseră și ei același lucru.

De fapt, antrenamentele cu „H.H.” decurgeau în chip a proaspe strănuți, foarte neortodox. Jucam ore întregi pe o singură jumătate de teren, lovind mîinega într-o singură direcție. De ce? Fiindcă Cox este stingaci și trebuia să joc mereu pe revers-ul lui. Mămureanu și Dron, eternii noștri sparring-parteneri, au înțeles și ei acest lucru și — cu multă dăruire — s-au sacrificat pentru acest rol. Ne-au fost de un ajutor imens.

Nu vreau să întind prea mult aceste descrieri. Săptămîna care a precedat intrarea noastră în arenă a fost o săptămînă grea, de ore mult și anevoioase petrecute în fața fileului. Dar ele au rodit din plin. Am pășit pe teren, în fața lui Mark Cox, ca să fac cel mai bun meci pe gazon pe care l-am jucat vreodată. Invățasem bine lecția... În tot meciul, nu l-am dat pe forehand decît vreo 3-4 mingi. L-am adus la exasperare. Rezultatul: 6-4, 6-4, 6-3. Net!

Am deschis scutul, dar englezii aveau să egaleze prin Stillewell, care a profitat din plin de nervozitatea lui Ilie. Totuși, încrederea gazdelor începea să se clatine și noi nu mai eram priviți drept „victimele sigure” dinainte. Dovadă, ca să-și asigure șansele în dublu, Baxter, căpitanul echipei Angliei, îl scoate din formație pe tînarul Peter Curtis (care fusese totuși cel mai bun jucător în fața sud-africanilor Hewitt — McMillan) pentru a-l alătura lui Cox pe Stillewell, omul cel mai în formă al insularilor. Era un prim succes pentru noi și „H.H.” ne soptea satisfăcut: „Dacă Anglia nu sacrifică dublul, înseamnă că se teme... Și dacă se teme, înseamnă că e de bătu...”

„Magul” a avut dreptate. Ne-am jucat cartea cu toată încrederea, ca o mare echipă de dublu și Ilie era de nerecunoscut după partida slabă din ajun. În fața tribunelor de la Wimbledon, acolo unde nu fusesem primiți ca de serie cu două luni mai înainte, eram acum victorioși în-

potriva celor mai bune rachete englezești. Satisfacție. Dar pînă la victorie, mai era drum lung.

A treia zi, n-am mai jucat atât de bine cu Suiwell. Eram poate și oșbit, nu mai reușeam să iau poziția joasă, necesară pentru a bîvi bine mîinega. Adevărul e și că acest Stillewell juca minunat pe gazon. Am pierdut, scorul s-a egalat. Decizia trebuia să vină în ultimul meci de simplu: Ilie Năstase contra Mark Cox.

Să spun că în tribune spiritele se calmaseră, în sensul că toți englezii credeau că istoria din meciul cu Brazilia se va repeta. N-a fost însă așa. E drept, așa cum a început meciul, speranțele noastre păreau să se spulbere. A fost de ajuns un break al englezului în setul întîi, pentru ca Năstase să piardă cu 3-6. Nu știam ce să mai spun. Îi zic lui Ilie că joacă bine, să nu se lase... Dar în înțimă mea înghetase ceva. Și totuși iată-l pe Năstase jucînd extraordinar setul doi. Lupta formidabilă, îl mergeau și loviturile, parcă renăscuse din cenușă. A câștigat un set, încă unul... Emoția mă copleșea. În setul patru, care avea să fie și ultimul, n-am mai avut răbdare. La fiecare 5 minute mă sculam de pe scaun și plecam, incapabil să mai suport zborul mingii. Eram ca un puști care se emoționează ușor, parcă nu mai aveam anii de tenis adunați în toată ființa mea.

Cînd Năstase a făcut ultimul break, am fost sigur că nu mai putem pierde. Și dacă pierdeam, ar fi fost complet nedrept. Jucasem mult mai bine decît englezii. Ilie avea 1 ghem avantaj și serviciul. Atunci am plecat la vestiar, ca să nu mai văd jocul. Dar am venit înapoi. Mă chemau aplauzele și acum nu mai știam cui îi erau adresate: lui Cox care refăcea handicapul? sau lui Ilie pe care publicul — foarte fair — îl recunostea ca mai bun? Cu un 5 imparaibil, Năstase face 40-15, două meciaburii. Acum știam că sîntem deja la Cleveland, în marea finală. Și de departe îl auz pe Iluță strigînd, îl văd sărînd peste fileul de bucurie. I-am promis înainte, că-l voi purta în spinare pînă la vestiar, dacă învinge pe Cox. Și m-am ținut de cuvînt.

Cîștigasem!

(Va urma)

Ilie Năstase, în meciul decisiv al finalei inter-zone.